

Sedaj pa, ko se je toli grozen zločin pripetil v bližini najbolj nemškega mesta v Avstriji in od strani inteligentnih ljudij, je vse lepo mirno, kakor da bi se bila zgodila le kaka malenkost, o kateri ni vredno govoriti,

— **Morilca lastnega otroka obsojena na vislice.**

Na Dunaju se je vršila te dni porotna obravnava, ki je polnila sodnikom in poslušalcem srce z grozo in nepopisnim ogorčenjem. Zakonca Josip in Julijana Hummel sta imela 5teto hčerko Anico, ki pa je bila rojena še pred njiju poroko. Spočetka sta Anico, ki je bila pridno, tiho in lepo plavolaso dekletce, ljubila; a ko se jima je v zakonu rodil sin Maks, se je začel za Anico pravi pekel. Pretepala in mučila sta jo vprav zversko. Dajala ji nista jesti in zmrzovati je morala v srajci. Trpinčila sta jo neusmiljeno. Sina Maksa pa sta ljubila in mu dala vse, kar si je želelo njegovo srce. Sodišče je zvedelo za to trpinčenje, ali sodnik je mater in očeta samo resno posvaril. Potem pa se je mučeništvo otroka šele prav začelo. Oče pijanec je izbil otroku s pretepanjem troje zob, vrgel je Ano ob tla, da si je preklala zgornjo ustnico, zlomil ji je rebro mati pa ključnico. Mati je vtikala Anici rokice v vrelo vodo, jo je bila z železno palčico po vsem životu tako, da je Ana imela bule povsod, da je imela raztrgano in razpraskano kožo na hrbtu, nogah in prsih. Dala ji je jesti le malo kave in košček kruha za ves dan ter jo zapirala v temno mokro klet. Otrok je vedno strašno jokal, ker je bil lačen in ves razbit. Ljudje so mu metali skozi okno jed ter mu porivali pod vratni piškotov. Ko je mati to izvedela, sta z možem okno kleti zabila in pribila ob vratih lat, tako da ni mogel otrok dobiti od nikoder več griljeja. Spati je morala Anica na kovčgu, čegar pokrov je bil okrogel. Seveda je padala vedno na tla in se vsa obtokla. Otrok je prestal strašno veliko mraza, zato pa je bil ves otekel. Dasi že 5 let stara, je tehtala le 8 do 9 kilogramov! Bila je samo okostje. Končno pa se je Bog usmilil te mučnice ter jo poklical k sebi. Umrila je Ana na kovčgu. Ko je bila že mrtva, ji je dal oče — klofuto. Obravnava proti morilcema se je zvršila med nepopisnim razburjenjem poslušalcev, ki so psovali morilce. Sodišče je obsodilo oba na smrt na vešalih; najprej naj bo obešen oče, potem pa mati, ki je mučeništva več kriva.

— **16leten morilec.** Iz Siebenhirtna poročajo, da je 16letni mesarski pomočnik Rüttl v nedeljo zvečer počakal 19letnega opekarskega delavca Artnerja ter ga osuval z nožem, tako da je malo ur kasneje napadalec umrl. Artner je bil marljiv delavec, ki je skrbel za svoje stariše.

— **Kolesna statistika.** Nek evropski list prinaša sledeči kos kolesne statistike, ki ni malo interesanten. Človek pričinja: Še nobena industrija se ni tako hitro in tako močno razvila, kakor industrija z bicikli. Samo ako se spomnimo onih strašnih koles pred 25 leti, ki so se takrat začeli in primerjamo iste z današnjim kolesom, ki je že na vrhuncu elegance, tedaj vidimo ta velikanski napredek. V onih časih bi pa tudi vsi bicikli sveta, zaporedoma postavljeni, komaj znašali črto nekaj ur, danes bi bicikli postavljeni v vrsti kolo za kolesom stvorili pas, ki bi segel okrog in okrog zemlje. Po povprečni cenitvi je zdaj na svetu kakih 20 milijonov biciklov, na vsakih 25 prebivalcev zemlje pride en bicikl. To je že dokaj ogromno. Tito-Bito je izračunal, da je število vseh kolesarjev sveta, ako bi jih združili v skupno armado, večje, nego vse vojaštvo Evrope v mirnih časih. Ako bi napravili vsi kolonu, 34 biciklistov v eni vrsti, bila bi to kolona segajoča od Londona do Neaplja; ako bi vzeli mesto 34, — 25 kolesarjev v vrsto, segala bi ta čudovita armada jezdecev od Londona do Carigrada. Koliko pota pa zamore

prevoziti teh 20 milijonov kolesarjev?! Vzemimo, da bi se zjedini kolesarji v tem, da vsaki od njih na dan prevozi 20 milj daljave, katero prevozi v treh urah. Vsi kolesarji te zemlje bi potem prevozili skupaj šesteto dvakratno pot do solnca in nazaj in še 70 posebnih izletov na luno in retour na zemljo. Zdaj pa k stroškom teh 20 milijonov kolesarjev. Vzemimo, da vsako kolo stane 120 gld. a stane več, tedaj stanejo vsa kolesa 2400 milijonov goldinariev. Ako bi to svoto hoteli odšteti v zlatih, tedaj bi se s temi cekini potlakalo v širokosti 12 čevljev 27 kilometrov dolgo dirkališče, to je pot, katero prevozi sicer seveda ne po cekinih — dober biciklist v eni uri. Ta račun nam pove o eminentnem pomenu bicikla in njegove industrije ter o ogromnih kapitalijah, s katerimi razpolaga.

Loterijske srečke

V Lincu dne 18. novembra t. l.: 49, 36, 33, 78, 34.

V Trstu dne 18. novembra t. l.: 10, 85, 2, 11, 77.

V Pragi dne 22. novembra t. l.: 29, 20, 31, 85, 42.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. oktobra 1899. Pšenica 9 gld. 20 kr., rž 7 gld. 10 kr., ječmen 6 gld. 65 kr., oves 6 gld. 20 kr., ajda 8 gld. 75 kr., proso 9 gld. 50 kr., turšica 6 gld. 60 kr., leča 12 gld. — kr., grah 10 gld. — kr., fižol 5 gld. 50 kr. Vse cene veljajo za 100 kilog.)

J. Blasnikova tiskarna

v Ljubljani na Bregu št. 12

se priporoča sl. občinstvu v izvršitev vsih tiskarskih del, kot: knjige, brošure, okrožnice, naslove na pisma, pisma, kuverte, račune, vizitnice, cenike, jedilne liste, programe za veselice, naznanila (plakate), itd. itd.

Tudi izvršuje edina v Ljubljani litografska dela v eni ali večih barvah.

Vse po najnižji ceni okusno in hitro.

V zalogi ima mnogo knjig za mladino ter razne muzikalije.

Cenik se pošlje zastoj in poštne prosto.

Gospodjica

želi nastupiti mjesto kao

komptoaristica ili blagajnica

u kojoj tvornici, većoj trgovini ili kojem zavodu. Veoma lijepe svjedočbe i praksa preporučaju istu. Poznanje slovenskog jezika u govoru, a hrvatskog i njemačkog u govoru i pismu.

Ponudbe na upravo lista pod „Hrvatica“